

hverdag og helg

MENIGHETSBLAD FOR STORETVEIT NR 3/15 – ÅRGANG 52 – MED ARTIKLER OG REPORTASJER FRA HELE FANA PROSTI

Flotte konfirmanter på flotte konfirmasjonsdager

God sommer!

Veien videre

Storetveit har deltatt i et treårig prosjekt med menighetsutvikling i sikte. Hvordan fortsetter vi arbeidet? Side 4

Kapellan og HV-prest

Nær 30 år etter førstegangstjenesten stilte kapellan Lars Petter Eide opp som frivillig feltprest i Heimevernet. Side 6-7

Gudstjenesteliv for alle

Døren er høy og porten vid, men terskelen kan være litt vrien. Det finnes hjelpemidler for de som trenger litt assistanse. Side 13

Om å ha det gøy – om det å realisere seg selv.

Kjærligheten og budene

AV BJARTE HOLME

Jeg glemmer ikke ungdommene jeg kom i samtale med. De forstod jeg var prest, og sa de ville melde seg ut av kirken. De trodde ikke på noen Gud, og de sa de levde for å ha det gøy. De hevdet at hvis alle gikk inn for å ha det gøy, ville der ikke være nød i verden. Vi kan enten riste på hodet, eller le av det de sa. Men de sa det så åpent, ærlig og utilslørt, og vi kan reagere på råegoismen i det.

Når det er sagt, kan det samme sies på en langt mer spiselig og akseptabel måte. I dag hører vi tale om at å leve er å realisere seg selv. Det kan være både riktig og viktig. Men det avgjørende er likevel hva det å realisere seg selv betyr. Betyr det å gjøre karriere, å oppnå posisjon og makt med ditto rikdom og ære? Da er der grunn til å spørre hva som skiller dem som lever for å ha det gøy, fra dem som med å realisere seg selv nettopp mener å oppnå posisjon, makt, rikdom og ære. Hva er forskjellen i egoisme?

Bak det å ha det gøy – bak det å realisere seg selv tror jeg lengselen og drømmen ligger om å oppnå det gode liv. Aberet er bare at det fort kan føre til nød og lidelse hos andre og til utarming og skjevfordeling av verdens goder og ressurser. Og er det ikke nettopp den verdenen vi opplever? Spørsmålet er om mennesket med å ta utgangspunkt i seg selv, kan lykkes i å oppnå det gode liv og skape det gode samfunn.

Jesus og budene

For nå å komme videre kan føl-

gende spørsmål tjene til hjelp: Hva er det viktigste i kristendommen? På det spørsmålet gis dere ulike svar. Et svar jeg har fått, er de ti bud. Budene som forteller hva vi skal og ikke skal gjøre. Og Jesus sier: «*Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud*». Men Jesu bud er ikke først og fremst de ti bud. Dette sier Jesus om hva som er hans bud: «*Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. Har dere kjærlighet til hverandre, da skal alle kunne se at dere er mine disipler.*»

Jesus åpner for en umistelig vei til det gode samfunnet – veien som kan føre helt fram. Den veien handler om kjærligheten som ikke tar utgangspunkt i en selv, men i nesten. Den veien handler ikke om å sikre sin egen rettferdighet. Med andre ord handler den ikke om å bruke bud og regler for å oppnå rettferdighet hos Gud, for det fører så veldig fort nettopp til egenrettferdighet og selvopptatthet – at en blir seg selv nok. Det fører bare til at en mister synet av nesten og dermed synet for et rettferdig samfunn.

Jesu bud handler om å elske. Hvis ikke de ti bud blir forstått i dette perspektivet, har de ingen avgjørende verdi. Det handler først og fremst om å elske og ikke om å bli elsket. Kjærligheten er veien til det hellige fellesskap – det Gudvillede fellesskap. Det er det Jesus åpenbarer, og som skiller kristendommen fra andre religioner. Kjærlighetens vei gikk Jesus helt ut. Kjærlighetens vei i denne verden er ofte lidelsens vei, fordi den kolliderer med egenkjærlighetens vei. Egenkjærligheten

kjente seg truet av Jesus. Det førte til at de egenkjærlige korsfestet ham. Men lenger nådde ikke egenkjærligheten, men det gjør Gudskjærligheten.

Utfordringen til oss er å ikke bli hengende fast i egen fortreffelighet og rettroenhet. For da blir egen fortreffelighet og rettroenhet vår Gud og ikke han som er Gud. Da blir det ikke Gud vi elsker, men oss selv. Da mister vi veldig fort også synet for vår neste. For der er en forunderlig forbindelse mellom kjærligheten til nesten og kjærligheten til Gud. Det gir Jesus uttrykk for når han sier: «*Det dere har gjort mot en av disse minste, har dere gjort mot meg.*»

Kjærlighetens Ånd

Jesus sier: «*Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud*». For å bli klar over det har ikke Jesus overlatt oss til oss selv. For Jesus har sendt oss Den Hellige Ånd – sannhetens Ånd – kjærlighetens ånd. At Den Hellige Ånd er i virksomhet, merker vi om vi har uro for at mennesker lider,

krenkes, mishandles og undertrykkes. Det er en Gudgitt uro. Det er også den uroen som gjør oss klar over at vi er avhengig av Gud og det han gjorde for oss gjennom Jesus, skal dere være mening, håp og mål for livet.

Det er denne Gudgitte uroen som gjør at kirken fremdeles eksisterer – at barn kan døpes – at vi kan samles om nattverd-bord. For den fører oss til tro på og avhengighet av Jesus og hans kjærlighet til oss. Men skal vi kunne elske hverandre, er det grunnleggende at vi lever i den kjærligheten Gud har til oss. For å kunne elske andre – for å kunne ha grunnlag til å leve åpent, sant og ekte i forhold til vår neste, må vi selv være elsket. Og elsket er vi av Gud. Måtte vi derfor være åpne for denne kjærligheten – og ha kjærlighetens uro i oss. Måtte sannhetens Ånd – kjærlighetens Ånd – Den hellige Ånd – få leve i oss. Da blir det grunn til å leve med mening og mål – med framtidig og håp. ●

God sommer!

En fullsatt Storetveit kirke er flott, gledelig og et mål.

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTESAKKEN • STORETVEIT • SØREIDE

Menighetsbladene i Fana

Hverdag og Helg utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti og sendes alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot reportasjetips og artikler av ulike slag.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes storetveit.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Redaktør: Bjarthe Holme. Kasserer: Kjell-Erik Wiborg. Lokal kontakt: Se s. 13

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 922 94 877 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 1. september

Sommeråpent i Storetveit

Synes du det er lite som skjer om sommeren? De faste aktivitetene i menigheten tar ferie, mange er reist bort, og tiden kan falle lang for noen og enhver! Men ikke alt stopper opp.

For syvende år på rad holder vi åpent hus på menighetshuset, Kirkeveien 27, tirsdagene i juli fra kl. 11.30-13.30.

Da kan du komme innom for en kopp kaffe/te, et glass saft, en vaffel og en prat. Dette er et åpent tilbud til alle i – og uten-

for – menigheten, uansett alder. Ta med deg naboen, et barnebarn – hvem du vil – og kom!

Ettersom gulvene i første etasje i menighetshuset blir lakkert i juli, blir samlingene opp en trapp til møterommet i 2. etasje.

Datoene for sommeråpent i Storetveit denne sommeren:

• 7. juli • 14. juli • 21. juli.
Alle dager kl 11.30 - 13.30. ●

Hilsen diakoniutvalget i Storetveit

Pensjonist-rundtur i Fana

Tirsdag 19. mai reiste 20 glade pensjonister i fem biler til nye Ytrebygda kirke i Blomsterdalen.

Der ble vi tatt vel imot av Svein Berg, som representant for menighetsutvalget. Vi samlet oss inne i den praktfulle Kaffè / Menighetssalen, med svære vinduer ut mot vakker natur. Vi fikk høre om Ytrebygda Kyrkjelag, som alt fra 1960-årene hadde arbeidet for å nå denne drømmen, etter som stadig kom flere og flere flyttet utover i Fana. Det ble 50 år med stor trofasthet og utholdenhet og mye penger ble samlet inn. Denne moderne kirken som ble tegnet av ABO arkitekter på Os, sto ferdig i 2011. Blålige glassmalerier ble utført av Sandnes-kunstneren Per Odd Orrestad. Dette er blitt en «nærkirke» under Fana sokn, med masse aktiviteter hver dag: et møtested + kulturarena + tydelig kirke, med masse tilbud for barn, unge og eldre.

Etter at vi hadde gått rundt både oppe og nedenunder og fått se mange fine kvaliteter, satte vi oss inne i kirkerommet, der kantor Ivar Mæland tok vel imot. Han er organist – uten orgel, men spilte så vakkert på flygelet tre kjente musikkstykker, før vi sammen sang en del fine vårsanger.

Svein Berg ønsker velkommen i Ytrebygda kirke.

Turdeltakerne i Ytrebygda kirke

Måltidsfelleskap er viktig på tur

Reisen videre gikk «mellom bakkar og berg» til Hordamuseet på Stend. Der fikk vi se de vakre billedteppene til Ragna Breivik om Åsmund Fregdagjeve, tegnet av Gerdhard Munthe og vandret gjennom den store utstillingen om livet til fiskarbonden.

Det smakte så deilig med varm betasuppe, lefse og kaffe, før vi avsluttet i det nyes-te huset til båtutstillingen.

Glassmaleriene i Ytrebygda kirke.

Selv om det kom en del regn, ble dette en meget vellykket tur for alle som ble med. ●

Agnethe takker alle gode sjåførere!

Besøker – noe for deg?

I Storetveit og Bønes jobber vi med å få en større besøktjeneste, og vi samarbeider med de andre menighetene i Fana om dette. Har du noe tid du kan tenke deg å bruke som besøker? Som besøker får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, bare prate sammen, følge til lege og liknende. Det vanlige er 1-2 timer i uken/annenhver uke. Du vil få veiledning og kurs underveis, og treffpunkter med andre besøkere. Liker du å glede en annen? Da kan dette være en tjeneste for deg! Kontakt menighetskontoret, 55 30 81 10 ●

Menighetsutvikling – veien videre

Menigheten har deltatt i et treårig prosjekt med menighetsutvikling i sikte.

Prosjektet, slik det ble innenfor rammene i samarbeidet med Det teologiske menighetsfakultetet, og de andre menighetene som også deltok i prosjektet, er nå formelt avsluttet.

Men Storetveit menighet vil gå videre i sine egne menighetsutviklingsprosesser.

Hvordan fortsetter vi å utvikle oss?

1. Møteplassen (M&M):

Ved å fortsette samtale, og sammen drøfte spørsmål som for eksempel:

- Hva er fint med Storetveit menighet?
- Hva er utfordrende?
- Hva vil gjøre vår menighet til en bedre menighet?
- Hvordan tenke «påfyll» inn i prosjektene vi er inne i?
- Hvordan styrke opplevelsen av disiplskapet i menigheten og bidra til å øke den kristne kunnskap?

Slik samtale kalles Menighetens Møteplass (M&M), og vi satser på å ha to slike samtaler i halvåret.

Hensikten i samtalen er å inspirere hverandre til å være menighet i det arbeidet som allerede skjer, og å være åpne for å gripe tak i og utforske nye ideer som kan bære frukt.

Tanken bak menighetens møteplass er å fortsette å sammen tenke høyt og dele det som til enhver tid brenner i oss, det som driver oss til å engasjere oss og være i menigheten. Det er et sted hvor vi kan se mu-

ligheter og tenke ut strategier for å virkeliggjøre mulighetene vi bærer på som enkeltmennesker i menigheten, og i menigheten som fellesskap.

Menighetens møteplass er også tenkt å være en termometer

som sjekker ut hvor vi befinner oss i forhold til det vi gleder oss over, samtidig også å kunne si noe om hva som er vanskelig med å være menighet. Kort sagt: Vi ønsker å fortsette samtalen fordi vi tror, og har erfart, at dette utvikler oss, og hjelper oss til å se potensialet i det allerede eksisterende arbeidet i menigheten. Samtidig oppmuntre oss til å våge å være sammen i en oppdagelsesprosess der vi kanskje oppdager noe vi ikke har sett før.

Å komme sammen som enkeltindivider i menigheten og snakke og sette sammen de bildene vi alle bærer inne i oss for Storetveit menighet, har en inspirerende egenverdi, og det kan bevisstgjøre oss og berike oss i vårt åndelige utgangspunkt og fokus.

2. Temagudstjeneste

Menigheten kommer også til å fortsette med temagudstjenester framover som et ledd i menighetsutviklingen. Gudstjeneste er å samles i tilbedelse som Jesu Kristi disipler, og i disse gudstjenestene ønsker vi å ta opp forskjellige temaer som er viktig for troens liv.

3. Nyenga-prosjektet – et solidaritetsprosjekt

Menighetsrådet i Storetveit har vedtatt å være med å støtte Nyenga-prosjektet i Uganda. Ildsjeleer fra vår egen menighet har vært med å ta initiativ til dette prosjektet.

Hvordan samarbeidet blir er i en avklaringsfase. Til nå er prosjektet tatt inn i dåpsopplæringsprogrammet for barna som er 12-13 år.

For nestekjærlighet/solidaritet er viktig i dåpsopplæringen. Der er også tanker rundt konfirmandengasjement. Dette er et prosjekt som vi tror fremmer en menighetsutvikling. ●

Kirkens SOS bytter telefonnummer:

En prat for livet skal koste lite

Fra og med 3. mars er det nye nummeret til Kirkens SOS 22400040. Det er kun én grunn til dette skiftet: de som trenger Kirkens SOS skal slippe å telle på kronene.

AV GRETA GRAMSTAD, DAGLIG LEDER, KIRKENS SOS I BJØRGVIN

Med det nye nummeret koster en samtale bare det en samtale til en fasttelefon ville kostet. For mange betyr det at samtalen er gratis, mens andre må betale noe. Det avhenger av den enkeltes telefonabonnement. Det kan koste en del å ringe, men det skal ikke koste mye i kroner og øre. Hvorfor? Jo, for denne samtalen kan være en prat for livet.

Årlig besvarer Kirkens SOS mer enn 177.000 telefoner og rundt 14.000 chat og sos-meldinger (anonymisert epost). Med 900 frivillige og over 30 ansatte, gjør Kirkens SOS gjennom sine 12 lokale sentre denne telefontjenesten tilgjengelig for mennesker som opplever å være i krise. Mange er mennesker som kjenner at livet er i ferd med å gå i svart.

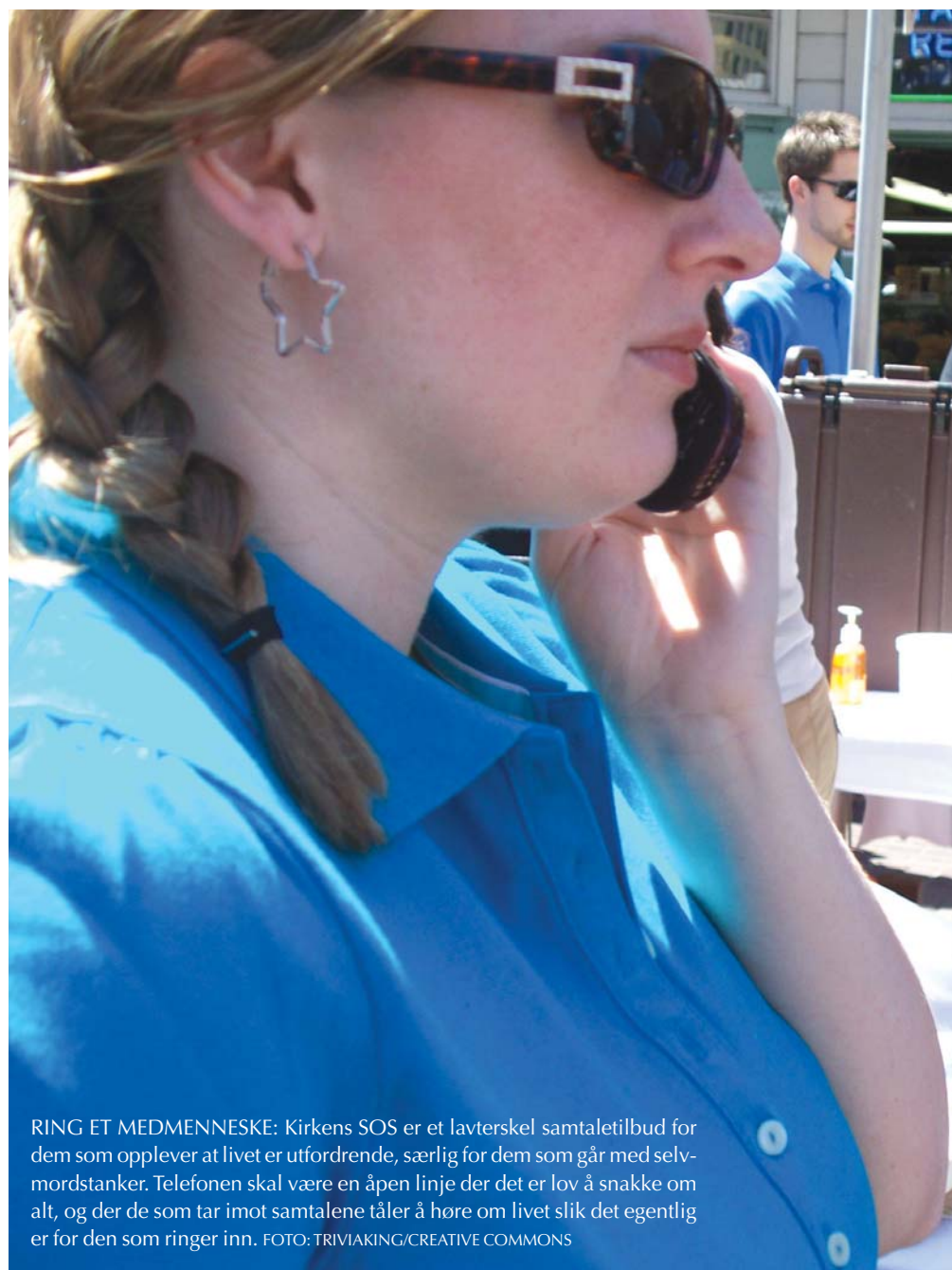
I fjor handlet halvparten av alle chat-samtaler og hver tredje SOS-melding om selvmord. På telefonen snakket 15 prosent av innringerne om tanker de hadde om ikke lenger å ville leve. Det er over 500 mennesker som tar sitt eget liv i Norge hvert år, og rundt 10 ganger så mange som forsøker, og enda mange flere som tenker på å gjøre det. Dette er høye tall, og temaet er vanskelig å snakke om.

Kirkens SOS vil derfor være et lavterskel samtaletilbud for dem som opplever at livet er utfordrende, særlig for dem som går med selvmordstanker. Telefonen skal være en åpen linje der det er lov å snakke om alt, og der de som tar imot samtalen tåler å høre om livet slik det egentlig er for den som ringer inn. Et urolig menneske som i telefonen møter et medmenneske som gir rom for å snakke om innringerens tanker og planer om å gjøre det slutt, er livsnødvendig. Hvert år er denne åpne kanalen med på å redde liv.

Kirkens SOS er et nasjonalt nettverk av frivillige som 24/7 tilbyr et lyttende øre og bankende hjerte. Vi vil lytte og være tilstede og gi rom for de unevnelige tanker og planer og samtidige lete frem livsmot og håp. Derfor skal det nye Kirkens SOS-nummeret finnes overalt. Det skal være

lett å finne og koste lite å ringe. For det kan handle om en prat for livet.

Kirkens SOS i Norge har også fått ny generalsekretær! Leif Jarle Theis hadde sin første arbeidsdag mandag 2. mars. Han kommer fra stillingen som daglig leder i Kirkens Bymisjon i Bergen. ●

RING ET MEDMENNESKE: Kirkens SOS er et lavterskel samtaletilbud for dem som opplever at livet er utfordrende, særlig for dem som går med selvmordstanker. Telefonen skal være en åpen linje der det er lov å snakke om alt, og der de som tar imot samtalen tåler å høre om livet slik det egentlig er for den som ringer inn. FOTO: TRIVIAKING/CREATIVE COMMONS

Lars Petter Eide er feltprest i Heimevernet og kapellan i Slettebakken. I februar deltok han på en årlig utveksling i USA med amerikanske National Guard. I denne artikkelen forteller Eide om turen, om bakrunnen for tjenesten og om feltprestens oppgaver i dagens HV.

Kapellan feltprest

AV LARS PETTER EIDE, KAPELLAN I SLETTEBAKKEN MENIGHET

Det er lenge siden jeg var rekruert i kongens klær. I 1986 var jeg seks uker på Madla, på marinens rekruttskole. Etterpå ble det ett år i Ramsund som presteassistent. Så skulle det gå ni år til, før jeg kledde meg i uniform igjen, på offiserskurs for feltprester i 1996. 16 år senere får jeg tilbud om å bli feltprest i Heimevernet, distrikt 09, med base på Bergenhus.

Stillingen er distriktsprest knyttet til innsatsstyrke Bjørn West, og har en ramme på 40 dager per år. Nå har jeg vært feltprest i heimevernet (HV) i snart tre år, i tillegg til å være kapellan i Slettebakken. I Norge er det 33 HV-prester. Alle har faste, sivile stillinger, og er i heimevernet i tillegg.

Heimevernet (HV) ble opprettet etter krigen som et lokalt basert folkeforsvar på basis av Milorg-erfaringene. HV er i dag en nasjonal beredskaps- og innsatsstyrke med 45 000 soldater fordelt på 252 lokale HV-områder på land og sjø. Mannskapene utgjøres av vernepliktige soldater og vervet, frivillig personell.

Tjenesten består av etikkundervisning for befal og mannskap, feltgudstjenester, bønn på linje ved oppstillinger, mange formelle samtaler og enda flere uformelle. Feltprestene er også etiske rådgivere for sjefene ved avdelingene. På øvelser og treninger hender det at feltprestene steker og serverer vafler. Da blir det god stemning og gode samtaler. Som heimevernsprest reiser jeg rundt i hele distriktet vært på øvelser, fra Sognefjorden i nord, til Sveio i sør.

Norsk-amerikanske møter

Det absolutte høydepunktet var å være norsk HV-prest på Norex 2015. Dette er en årlig utveksling i USA med amerikanske National Guard, og holdes i Camp Ripley (Minnesota). Det var en fantastisk opplevelse som gav mange nye erfaringer, bekjentskaper og venner.

8.-13. februar var vi på plass i staben for utvekslingen, og hadde forberedelsedager på Værnes garnison. Som prest var jeg en del av staben. Vi ble godt kjent med hverandre, og foretok de siste forberedelser for mannskapene, som var 50 HV-ungdommer og 50 innsatssoldater fra hele landet. Disse dagene holdt jeg kapellet åpent, og soldater kom, tente lys, og hadde en stille stund.

Forsvarets kjerneverdier

Alle som skulle reise til USA måtte gjennom en etikkleksjon som fokuserte på forsvarets kjerneverdier: Respekt, ansvar, mot, og refleksjon rundt disse

verdiene. Vi dro til USA med amerikanske tankfly, som ellers var brukt til å tanke opp mindre fly i luften. Av ulike grunner ble flyene forsinket. I ventetiden stekte jeg og den fantastisk flinke kokken som var med vafler. Det hjalp på stemningen.

Selve utvekslingen fant sted fra søndag kveld til torsdag morgen. De første dagene besto i å bli kjent med den amerikanske presten og hans assistent og koordinere prestetjenesten med dem. Pastoralt vennskap ble umiddelbart etablert.

Minnemarkering

Vi forberedte skrevne bønner (praises) til de store måltidene, slik at vi bad den samme bønnen på engelsk og norsk. Gudstjenesten vi skulle ha sammen ble også gjennomgått og fikk en siste finpuss. Forberedelsene ble gjort i det vakre kapellet i leiren, og den lutherske presteassistenten serverte oss kaffe i kopper så store som mugger, mens han pusset kirkesølvet og gjorde klart gudstjeneste-rommet.

Vi holdt sammen med de høyeste offiserene fra norsk og amerikansk side en minnemarkering med kransnedleggelse ved monumentet for 99. bataljon. Bataljonen ble opprettet i USA under 2. verdenskrig og besto av av norske motstandskjempere. For 70 år siden var bataljonen med på invasjonen i Normandie.

Tre store måltider

Mot slutten av utvekslingen ble det flere spennende opplevelser

med helikoptertur, helikoptersimulator og andre simulatorer sammen med staben. En spesiell bygget treningsby ble også besøkt, hvor innsatstroppen hadde opplæring. HV-ungdommen var jeg også en del sammen med. De deltok også på gudstjenesten, og hjalp blant annet til som forsangere til salmene.

Det ble holdt tre store måltider: *American meal, norwegian meal* og *farewell banquet* (det siste store felles måltidet). Her hadde prestene en sentral plass. Det ble bedt på engelsk og norsk, både før og etter måltidet. Jeg fikk erfare at et måltid ikke bare er et måltid, men så mye mer. Det var fellesskap, gode samtaler, relasjonsbygging, og utveksling av opplevelser og erfaringer. Tilstede ved hvert måltid var det et sted mellom 300 og 450 personer. Det norske måltidet ble så vellykket at vår kokk nærmest ble forgylt med gratulasjoner og takksigelser.

Rikholdig program

Det stod ellers mer enn måltider på programmet. Jeg besøkte den norske kirken i Minneapolis, Mindekirken, og fikk fremsi en hilsen under gudstjenesten der. En stor opplevelse var det også å få møte sønnen til mine faddere fra Minneapolis.

Mot slutten av utvekslingen var alle 111 deltakerne sammen med amerikanerne på NHL-kamp: Minnesota Wild vs. Edmonton Oilers. Vi besøkte Amerikas største kjøpesenter, Mall of America, to ganger, og fikk sett oss rundt i Minneapolis. Det var i det hele tatt en

i Slettebakken og i Heimevernet

HV-UNGDOM I USA: Alle som skulle reise til USA måtte gjennom en etikkleksjon som fokuserte på forsvarets kjerneverdier: Respekt, ansvar, mot, og refleksjon rundt disse verdiene.

ÅRLIG SAMLING: Det absolutte høydepunktet var å være norsk HV-prest på Norex 2015 i februar. Dette er en årlig utveksling i USA med amerikanske National Guard, og holdes i Camp Ripley (Minnesota).

fantastisk reise, men det var godt å komme hjem igjen også, til familien, og til menigheten.

En menighet i sorg

Mens jeg var i USA, fikk jeg melding om Olav Øgaards bortgang, en nesten surrealistisk melding å få så langt hjemmefra. Flere av de norske offiserene hadde hørt om ulykken i Sædalen, og det viste seg at flere hadde kjennskap til organisten Olav Øgaard. Det å komme hjem til en menighet i sorg og til Olavs begravelse, var som å komme fra det ene ytterpunktet til det andre.

Men også dette ble en del av reisen min denne vinteren, så langt borte, og likevel så nært hjemme.

I HV er det fokus på forsvar av det kjæreste vi eier, forsvar av landet vårt, forsvar av vårt eget og andres liv. Det er et tynnere slør mellom liv og død i HV-sammenheng enn i det sivile livet. Samtalene med prest, formelle eller uformelle, er mange og viktige, og samtaler rundt tro og tvil berøres ofte. Det er mye tro blant HV-mannskap og befal. Dette gjør tjenesten som prest i heimevernet særs meningsfull, og beriker også min tjeneste som prest i Slettebakken. ●

Veival for folkekyrkja

Kyrkjevalet har i aukande grad blitt uttrykk for kva retning medlemmane vil at kyrkja skal gå i. Då er kandidatanes haldning i viktige verdispørsmål avgjerande.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Nominasjonskomiteane for val til Bjørgvin bispedømeråd og Kyrkjemøtet har no lagt fram sine tre vallister. I Bjørgvin bispedøme kan du stemme på fire av totalt sju leke representantar.

Nominasjonskomiteen for leke har her lagt fram ei prioritert liste på 17 leke kandidatar (åtte kvinner, ni menn). Karl Johan Kirkebø frå Bønes er ein av desse. Dei tre resterande leke representantane er det kun dei tilsette som kan stemme på. Nominasjonskomiteen for lek kyrkjeleg tilsette har levert ei liste på fem kandidatar; tre kvinner og to menn.

Når det gjeld den geistlege representanten, er det kun prestar i fast stilling som kan avgje stemme. Komiteen for nominasjon av prestane sin kandidat har også lagt fram ei alfabetisk ordna liste på fem kandidatar (ei

kvinne, fire menn). Sokneprest Ivar Braut i Birkeland er ein av desse fem.

Ei hand på rattet

Det er eit stykke frå partipolitikk til kyrkjeval. Her finn vi ikkje dei store ideologiske motsetningane, men det er likevel nok som skil kandidatane til at ein til ein viss grad kan snakke om to fløyar. På vegen fram mot ei fristilt folkekyrkje er det viktig å ha alle med, og det er nok noko av bakgrunnen for at bispedømet framleis ynskjer ei hand på rattet når bispedømerådet skal setjast saman.

Ei viktig skillelinje går mellom dei som meiner at likekjønna par kan vigslast i Den norske kyrkja og dei som meiner at ekteskapet skal vere mellom mann og kvinne. På listene under er difor representantane merka med anten JA (positiv til likekjønna vigsel, NEI (negativ) eller 0 (nøytral). ●

Stem på den kyrkja DU vil ha

Ved haustens kyrkjeval vert Kirkemøtets samansetning for 2016-2019 avgjort. Dette er ein periode der det er venta store endringar.

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Kyrkjevalet består av val både til landets 1250 sokneråd og til dei 11 bispedømeråda som samla utgjer Kyrkjemøtet. Til sokneråda skal det samla veljast 8500 medlemmer. Over 15000 kandidatar stiller til val.

Grunnlovsendringane i 2012 var ein viktig milepæl i prosessen med endra relasjonar mellom kyrkje og stat. Frå 2017 skal kyr-

kja overta ei rekkje oppgåver frå staten, blant anna arbeidsgjevaransvaret for 1600 medarbeidarar og økonomiforvaltning. I dag er det staten ved Kulturdepartementet som tildeler og fordeler bevilgninga på 1.8 milliarder kroner til Den norske kirke. Når stat og kyrkje skil lag i 2017, er det Kirkemøtet som skal bestemme og styre korleis pengane skal fordelast internt i kyrkja.

Kyrkjias øverste organ

Kirkemøtet er det øverste styrande organet i Den norske kirke, og består av medlemmane i alle bispedømeråda. Fram til 2020 vil dei blant anna diskutere

ny organisering, forbøn eller vigselsturgi for likekjønna, mobilisering for dåp, rekruttering til kyrkjelege stillingar, fleirkulturelt dialogarbeid og arbeid for fred, rettferd og miljø.

Som kyrkjemedlem kan du stilla som kandidat både lokalt og regionalt. Som tidlegare har ein nominasjonskomité vald av sokneråda samla inn forslag og sett opp eit listeforslag. Dette listeforslaget skal vere breidt, både med tanke på kjønn, alder, bakgrunn, bustad og ulike meiningar blant kandidatane.

Aukande demokrati

Bispedømeråda har til saman

116 medlemmer. 77 av representantane er lekfolk som ikkje er ansatt i kyrkjeleg stilling. 65 av desse skal veljast ved direkteval. Kyrkjevalet i 2015 blir dermed det første der eit knapt fleirtal av Kirkemøtets medlemmer blir vald direkte av kyrkjias medlemmer.

Dette er i tråd med Stortingets krav om at det skulle gjennomførast ei demokratireform i kyrkja, med auka bruk av direkte

FIRE VAL, ÉIN VALGDAG: Kyrkjevalet 2015, med val både til sokneråd og bispedømeråd, vert halde samtidig med val til fylkesting og kommunestyre 14. september 2015.

FOTO: KIRKEN.NO

val, kyrkjeval samtidig med of-fentlege val og ulike forsøks-ordningar for val til bispedømerådet og Kirkemøtet. Årets kyrkjeval er her eit steg i rett retning.

Sju bispedømer skal i 2015 ha reint direkteval av alle sine sju lekfolksrepresentantar. Dette gjeld Oslo, Borg, Hamar, Stavanger, Nidaros, Sør-Hålogaland og Nord-Hålogaland. For dei fire resterande bispedøma (Tunsberg, Agder og Telemark, Bjørgvin og Møre) er det kombinasjonsvalg, der fire lekfolksrepresentantar blir vald direkte i stemmelokala og tre blir vald indirekte ved avstemning i sokneråda.

Tre millionar kan stemme

Nominasjonsarbeidet i dei 11 bispedøma har pågått frå november 2014 til februar 2015, blant anna på bakgrunn av forslag frå sokneråda. Ved kyrkjevalet i 2011 blei det avgitt 418.700 stemmer (13,47 prosent av de stemmeberettiga). Kyrkjemedlemmer som fyller 15 år i 2015 har stemmerett ved kyrkjevalet. Det betyr at over tre millionar kan avgi stemme.

Stiller med egne lister

Nytt i år er at det også er mogleg for andre enn nominasjonskomiteane i sokneråda å stille

lister. Blant anna har ei gruppe med namnet «Åpen folkekirke» (www.apenfolkekirke.org) signalisert at dei ynskjer å stille liste i alle bispedøma. Dei vil styrke demokratiet i Den norske kirke, og arbeider for at likekjønna skal få gifte seg i kyrkja. Nettverket «Levende folkekirke» (www.levendefolkekirke.no) vil også presentera egne kandidat-lister. Dei arbeider for «en levende, tydelig og evangelisk folkekirke, der ekteskapet blir definert som en skaperordning mellom mann og kvinne, innstiftet av Gud».

Meir informasjon:
www.kirken.no/valg ●

LOKALE KANDIDATAR: Karl Johan Kirkebø frå Bønes (t.v) og sokneprest i Birkeland, Ivar Braut, står begge på vallistene.

Leke kandidatar:

1. Nordeide, Inger Helene T. Førde (f. 1961). NEI.
2. Baartvedt, Nora. Voss (f. 1994). JA.
3. Kirkebø, Karl Johan. Bønes (f. 1950). JA.
4. Skeidsvoll, Andreas. Osterøy (f. 1992). NEI.
5. Dale, Berit Nøst. Meland (f. 1952). NEI.
6. Økland, Marius. Bremnes (f. 1986). NEI.
7. Ågotnes, Liv. Fjell (f. 1967). JA.
8. Lindøe, Ida. Ålvik (f. 1967). JA.
9. Øiestad, Vemund. Stryn (f. 1948). JA.
10. Hilleren, Per. Stedje (f. 1959). NEI.
11. Økland, Inge Wilhelm. Sandviken (f. 1988). NEI.
12. Kalvenes, Hildegunn. Austevoll (f. 1947). NEI.
13. Solsnæs, Bjørn Sandvik. Leikanger (f. 1995). NEI.
14. Mæland, Kjellfrid. Torunn. Stord (f. 1951). O.
15. Helgesen, Gunn Ragnhild V. Selje (f. 1956). O.
16. Aadland, Kjell Jarle. Os (f. 1949). O.
17. Bildøy, Jostein. Førde i Sunnfjord (f. 1966) NEI

Kyrkjeleg tilsette kandidatar:

- Aarvik, Inger Elisabeth. Kantor, Ullensvang. JA.
- Husa, Beate. Kyrkjeverje, Sund. NEI.
- Pettersen, Dag Reidmar. Trusoplærer, Sund. NEI.
- Taylor, Joy Elizabeth. Kyrkjeseekretær, Fjaler. JA.
- Tveit, Arne. Kyrkjebyggssjef, Bergen kyrkjelege fellesråd. O.

Geistlege representantar:

- Boge, Kjersti Brakestad. Kapellan, Voss. JA.
- Braut, Ivar. Sokneprest, Birkeland. NEI.
- Danbolt, Andreas. Ungdomsprest, Indre Sogn. NEI.
- Hjemdal, Per. Sokneprest, Etne. NEI.
- Koppang, Tor Martin. Sokneprest Biskopshavn. NEI.

Menighetsbladene ska

80 prosent av de som mottar et lokalt menighetsblad sier at de som regel alltid

leser bladet, selv om de sjelden eller aldri går i kirken, og enda flere av leserne sier at de liker å lese intervjuer med folk fra nærmiljøet og om lokalhistorisk stoff som kommer på trykk i bladet.

AV MARTIN A.E. ANDERSEN

Dette går frem av en landsdekkende undersøkelse om menighetsbladenes betydning og fremtidige muligheter, og den viser altså at menighetsbladene har en oppsiktsvekkende evne til å skape lokal tilhørighet både til den lokale kirken og til nærmiljøet generelt. Ikke minst i lokalområder med sterk utbygging og stor tilflytting vil dette være en sentral faktor i utviklingen av kontakt og fellesskap i nyetablerte nabolag.

Historiske forandringer

Denne typen nabolag er det nær sagt over alt innen menigheter som i dag hører til Fana prosti. Går vi derimot 50 år tilbake i tid, utgjorde flere av disse områdene knapt noe nabolag av betydning, og flere av dem var den gang slett ikke påtenkt som selvstendige kirkelige enheter med en lokal kirke som senter for et aktivt og utadvendt menighetsliv.

Knappt noen av de personer som stod bak fjorårets store leser- og utgiverundersøkelse om landets menighetsblad, hadde vel ventet, eller hadde kunnet forutse, noen av de interessante og ganske oppsiktsvekkende resultater en kom frem til, nemlig at et menighetsblad i tillegg til oppgaven som informasjonsorgan for lokale kirkelige aktiviteter, også bidrar til at folk som bor innen en menighet og til vanlig ellers er direkte passive i forhold til tradisjonell kirkelig virksomhet, mer enn gjerne leser nettopp det som disse bladene bringer av informasjon og lokalhistorisk stoff fra nærmiljøet.

Slikt stoff vil som oftest umiddelbart ha aktuelle tilknytningspunkter til personer, hendelser og steder i leserens nabolag og

miljø. Dermed er interessen vakt og kontakten knyttet for leseren til personer, hendelser, tradisjoner og steder i nærmiljøet.

Ikke i et tomrom

Den norske kirke og dens lokale menigheter opererer ikke i et tomrom, men innen en kristen tradisjon som går mer enn tusen år tilbake her i landet, og som har tilknytning til langt eldre og mer dyptgripende religiøse og kulturelle tradisjoner i Europa for øvrig og i det nære Østen.

I dette perspektivet og i denne tradisjonen er det mer enn nok å ta fatt i for å aktivisere og knytte nærmere til den lokale kirken noen av de mange menighetsbladlesere, som altså holder seg unna nærmiljøet til den lokale kirken, men som likevel ikke ser det som bortkastet tid å holde seg orientert

om hva kirken arbeider med og hva man finner på å sette på trykk i det lokale menighetsblad.

Kirkegjengere eller ikke?

Vi har altså med store grupper å gjøre som tradisjonelt sett kan regnes som kirkefremmede, men som likevel er interessert i kirkens historiske og dagsaktuelle «gjøren og laden» som aktør i nærmiljøet. Hva om de ble trukket nærmere sitt lokale menighetsmiljø ved at det gikk ut en melding om at interesserte kan møtes for å finne frem til hva som historisk og praktisk kan knyttes til nærmiljøets kirkested, barns skolegang og generasjoners trosopplæring?

Nærmiljøets historiske utvikling er tradisjonelt først og fremst et arbeidsfelt for lokalhistorikere, enten de opptrer som lokalt historielag eller som enkeltpersoner

per tilhørighet

med lokalhistorisk interesse. Men intet skulle stå i veien for at en lokal menighet kan gå inn på dette feltet for å se nærmere på hvordan området, som man nå lever og arbeider i, har blitt valgt ut og videreutviklet som kirkested, hvordan den grunnleggende skolegang for barn og ungdom i miljøet har blitt organisert og utviklet, og ikke minst hvordan den kristne trosopplæring har blitt utformet og gitt innhold gjennom århundrer frem til dagens noe uklare resultat.

Burde vekke interesse

Et slikt studiearbeid burde få oppmerksomhet og tilslutning fra både «leg og lærd» innen enhver menighet, og en viktig oppgave burde være at en aktivt søkte å få med i dette arbeidet noen av de litt kirkefremmede, som man vet det er mange av i

MENIGHETSBLADET NÅR UT: Den omtalte leserundersøkelsen er nærmere omtalt i menighetsblad nr. 3, 2014. Ta kontakt med ansvarlig redaktør dersom du ønsker tilsendt elektronisk særtrykk (pdf) av saken.

ILLUSTRASJONSFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

enhver menighet, men som den tidligere nevnte undersøkelsen viser, følger med gjennom menighetsbladet og har en «passiv avstandsinteresse». Uansett kan man i alle fall regne med at de resultatene som en kommer til å legge frem, vil nå en stor skare menighetsbladlesere utenfor grupper av faste kirkegjengere.

Noen sentrale oppgaver å arbeide med kunne for eksempel være som følger:

- Et fåtall av kirkene i Fana prosti i har ligget der lenge. Valg av kirkested og kirken har sin historie.
- Hvilken kirkevei hadde folk i gamle dager, der nye menigheter nå er etablert?
- Hva annet enn kirkegang preget samlingen på kirkebakken i flere hundre år?
- Reformasjonen var bakgrunn for etableringen av pliktig skolegang. Hvor har barn og ungdom hatt sin skolegang gjennom århundrene siden den gang, og hvilke fag har de hatt i tillegg til tros læren?
- Hvordan har bibelhistorie, bibellesing, salmesang, kirkehistorie og tros lære variert i innhold?
- Hva skiller dagens tros lære i menigheten fra tidligere tiders kristendoms kunnskap i skolen?

Å finne fullstendige svar på disse omfattende og krevende spørsmålene blir ingen enkel oppgave. Men noe finner en etter hvert frem til når flere setter seg sammen og en får med en ressursperson eller to, som er litt lokalhistorisk orientert, har noe greie på skolegang og tros opplæring, og som kan hjelpe til med å finne kilder hos personer, i lokalhistorie, leksika, og på internett.

Den tidligere nevnte leserundersøkelsen ble presentert som «Menighetsbladet – en tilhørighetsskaper med imponerende stor leserkrets». Et aktivt nærmiljøarbeid på grunnlag av rapporten kan muligens ende med at den blir omtalt som «en tilhørighetsskaper som førte flere til kirkebenken». ●

Boktipset:

«Lysglimt fra prekestolen»

Tittelen er hentet fra en samling andakter skrevet av kapellan Lars Petter Eide i Slettebakken kirke. Andaktene følger kirkeåret fra advent til påskedag.

AV NORA J. E. LINDÉN

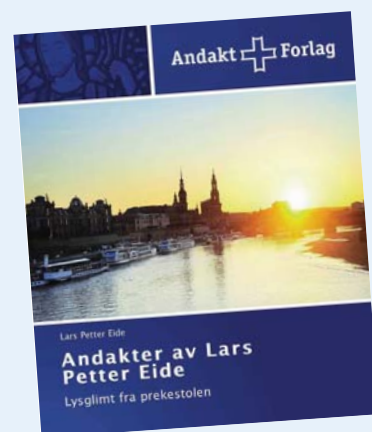
Et spørsmål som har vært oppe til diskusjon i media i det siste er hva en andakt egentlig er. Denne andaktsamlingen gir oss et godt svar. Den viser oss lysglimt fra prekestolen og den maner til ettertanke med basis i den kristne tro. Det er nettopp ettertanke, denne betydning av ordet andakt, som er så framtrepende i denne lille boken. Teksten berører oss, og vi lærer i møtet med Jesu ord.

Den første andakten, for første søndag i advent, starter som en fortelling om hva lyset betyr for oss mennesker. Her trekker Lars Petter Eide linjer fra dåpslyset til lysets betydning for en trygg sjøfart og en trygg luftfart. Et langt spenn som viser oss lysets kraft og betydning.

Vi følger tekstene videre gjennom kirkeåret hvor kirkens ulike symboler trekkes frem og forklares. Påskedagens andakt, som har overskriften «Det største av alle mysterier», handler om det som hendte i påsketiden og viser oss Jesus som verdens lys.

Denne lille boken er virkelig et lysglimt som varmer, med korte fortellinger fra Bibelen, fra søndag til søndag, og den gir leseren et godt svar på spørsmålet hva andakt betyr og hva en andakt kan være. ●

Lars Petter Eide: Lysglimt fra prekestolen. Andakt forlag, 2014

Trivsel og varme på Nabokafeen

Nabokaféen har, fra sin spede begynnelse, utviklet seg til å bli et skattet formiddagstilbud i nærmiljøet takket være ildsjelene Esther Motzfeldt Andersen, Hildegard Kanestrøm, Anna-Helene Midthun, Anne Karin Andersen og Reidar Kanestrøm.

TEKST: FRIVILLIGHETSKOORDINATOR
HILDE KARIN WOLTER. FOTO: REIDAR
KANESTRØM OG LINDA BÅRDSSEN.

Nabokafeen på Nesttun har nylig feiret 10-årsjubileum. Kaféen holder til i Birkeland menighetshus (Øvsttunveien 29), er åpen hver tirsdag mellom kl. 12 og 14 (unntatt i skoleferien), og drives av Birkeland diakoniutvalg. Utenom diakon Linda Bårdsen er den basert på frivillig innsats av fem ildsjeler.

Formiddagsmat på Nabokafeen

Er du ute og går, eller ønsker litt variasjon i hverdagen, er det lurt å legge turen innom Nabokafeen. Ja, hvorfor ikke ta formiddagsmaten her? Billigere mat finnes ikke i mils omkrets. Her får du servert kaffe/te, rundstykker, vafler og suppe med brød og saft. Og på toppen av det hele treffer du kanskje kjentfolk, eller du blir kjent med nye i ditt nabolag.

Både gjestene og de som driver kaféen ser fram til det ukentlige treffet på menighetshuset. Anna Helene Midthun, en av frivillige damene på kjøkkenet, forteller at da hun startet som frivillig medarbeider var det for å ha noe å gjøre, men nå er hun med fordi det er så kjekt. Alle de frivillige damene forteller at de trives godt i miljøet.

– Vi liker det, det er trivelig. De som kommer er fornøyd og glad, og det påvirker meg, sier Anne Karin Andersen.

Menighetsbladet vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Tidligere har vi møtt ildsjeler i Fana, Skjold, Storetveit, Slettebakken og Bønes, denne gangen er stafettspinnen i Birkeland. Til sist avsluttes serien i Søreide menighet.

Påfyll og ettertanke

Felles for de frivillige medarbeiderne er at de setter stor pris på fellesskapet og er med på å drive kaféen like mye for sin egen del som for gjestene som kommer. Hver tirsdag har de en «stille stund» sammen på kjøkkenet som diakonen har ansvar for å lede.

– Et sted for påfyll og ettertanke, sier Anne Karin Andersen om denne lille samlingen, som har stor betydning for de frivillige som driver kaféen.

Samtlige av de frivillige, med Esther Motzfeldt Andersen som den med lengst fartstid, har vært med i driften i mange år. Det er ingen tvil om at det gode miljøet blant medarbeiderne, og samarbeidet med diakonen, bidrar til at alle blir med år etter år. Det gode samspillet mellom personalet smitter over på gjestene, og Reidar Kanestrøm, den femte frivillige medarbeideren, forteller at noe av det han setter mest pris på er de gode samtaler med besøkende i kaféen. Med kaffe og vafler på bordet er det duket for gode samtaler og et verdsatt avbrudd i hverdagen.

Undringsstund i peisestuen

Og skulle du ha behov for mer påfyll, kan Nabokaféen tilby «Undringsstund» i peisestuen annenhver tirsdag kl. 13 til 14. Mennesker undrer seg over mangt og mye, og her har vi mulighet til å undres litt sammen. Undringsstunden ledes av en av menighetens prester. De fem ildsjelene er pensjonister, og forteller at det å bidra til kaféens drift er en positiv syssel.

– Det er noe fast å gå til, det er

SKAPER SAMHOLD: – Det er noe fast å gå til, det er forpliktende og det er en mulighet til å bli kjent med andre i menigheten og nærmiljøet, sier Hildegard Kanestrøm.

EN STILLE STUND: – Et sted for påfyll og ettertanke, sier Anne Karin Andersen om en ukentlig «stille stund» på kjøkkenet de fem frivillige har sammen med diakon Linda Bårdsen.

forpliktende og det er en mulighet til å bli kjent med andre i menigheten og nærmiljøet, sier Hildegard Kanestrøm.

Esther føyer til at godt etablerte rutiner og en fin fordeling av oppgaver også bidrar

DEN GODE SAMTALEN: Noe av det jeg setter mest pris på i kafeen, er de gode samtalene, sier Reidar Kanestrøm (til venstre). Til høyre: Anna-Helene Midthun.

GODT SAMARBEID: – Godt etablerte rutiner og en fin fordeling av oppgaver bidrar til trivselen i nabokafeen, sier Esther Motzfeldt Andersen.

til trivselen. Det er ingen tvil om at nabokafeen er et diakonalt tilbud i menigheten som er verdsatt av mange. Når Reidar triller «åpent» skiltet ut i gaten hver tirsdag, er alt som det skal og bør være. ●

Klimapilegrim 2015 er i gang

I sommer vil Klimapilegrim 2015 ha deg med på å gå for global klimarettferdighet. Gjerne på ditt hjemsted!

TEKST: KIRKEAKTUELT.NO

VANDRERE: Tusenvis av klimapilegrimer deltok i november på en 38 dager lang klimavandring på Filippinene. FOTO: P. JEFFREY/KN

Klimaendringene truer skaperverket og menneskeheten, og rammer de fattige i verden hardest. Kampanjen Klimapilegrim 2015 vil fortelle beslutningstakere i Norge og globalt at vi trenger en rettferdig internasjonal klimaavtale for å stanse klimaendringene. På Skaperverkets dag 7. juni starter Klimapilegrim 2015 på Selje, Svalbard og i Kirkenes.

Klimapilegrim 2015 er

en del av en internasjonal, tverrkirkelig mobilisering for en rettferdig klimaavtale i Paris.

Under Klimapilegrim 2015 vil det bli samlet inn underskrifter med budskap om at Norge må bidra med mindre utslipp og mer penger til klimatiltak i utsatte land. Antall vandrede kilometer registreres på Klimapilegrim 2015s nettside.

Alle menigheter oppfordres til å markere

Klimapilegrim 2015 ved å tematisere klimasaken i en gudstjeneste, vandring eller annet arrangement i løpet av sommeren.

Vil du høre mer om Klimapilegrim 2015-arrangementer og pilegrimsvandring? Kan du arrangere noe på ditt hjemsted? Sjekk inn og registrer ditt arrangement på www.klimapilegrim.no Materieell finner du på www.gronnkirke.no/index.cfm?id=423724 ●

Korprosjekt ved olsok

Fana-kantor Jan Røshol inviterar til eit korprosjekt i høve olsosgudstenesta og arrangementet etterpå.

Messiaskoret og Prosjektkor vil då synge ved gudstjenesten og etter arrangement.

Organist blir Andrew Holdman (Os kyrkjelyd). Songarane må møte i Galleriet i Fana kyrkje 29. juli kl. 17.30. Send gjerne påmelding til Jan Røshol og angi om du vil ha tilsendt nokon av notane. Aktuelle songar er *Hallelujakoret* (Händel), *Morg-*

ensang for blandakor og mannskor (Gade), *See the Conquering Heros* (*Deg være ære*), *Bruremarsj frå Øre* og *Vitae Lux*. Ellers blir det lagt opp til fellessong på salmane *Må din vei komme deg i møte*, *Fagert er landet* og *Led meg Gud* (*Lead me Lord*). ●

Ny vri på tradisjonsrik olsokfest

I mange år har vi feira olsok med olsokmesse i Fana kyrkje og påfylgjande folkefest på Hordamuseet. Vi takkar Hordamuseet for glimrande samarbeid både når det gjeld å legge forholda godt til rette i førebuingssfasen, og i sjølve gjennomføringa av programmet på Olsokdagen 29. juli.

AV PROST PER BARSNES

Når vi dette året likevel ynskjer å endre litt på opplegget, så er det ikkje grunna misnøye. Ynskjet spring derimot ut av ein lyst til å prøve eit nytt konsept. Ein viktig grunn er at vi har erfart at den fysiske avstanden mellom Fana kyrkje og Hordamuseet er arrangementsmessig litt krevjande. Vi vil difor utprøve eit samspel mellom gudstenesta i Fana kyrkje og folkefest i Fana kulturpark, med program i Fana amfi.

Vi ynskjer vidare å forsterke invitasjonen til heile byen. For det er ikkje mange andre stader i Bergen at olsok blir markert slik som i Fana. Vi kjenner sjølvstapt eit spesielt ansvar sidan Bergen kommune ved tusenårsstiftet valde kulturlandskapet ved Fana kyrkje til tusenårsstad for Bergen, der Fana kyrkje i sitt ytre er den sentrale skulpturen på tusenårsstaden, og i sitt indre er ein tradisjonsberande samlingsstad.

Fana kyrkje var i mellomalderen eit pilgrimsmål som folk vandra til for å søke helsebot til både sjel og kropp. Sentralt i biletet stod den undergerande sølvkrossen på altaret.

Frå eit arrangement i Fana amfi. ARKIVFOTO

«Tider skal komme / tider skal henrulle, / slekt skal følge slekters gang / aldri forstummer tonen fra himlen / i sjelens glade pilgrimssang.»

Tradisjonen tru samlast vi til olsokmesse i Fana kyrkje kl. 19. Predikantblirtidlegare domprost i Stavanger, Berit Andersen. Etter olsokmessa i byens nest eldste bygning blir det folkefest i Fana kulturpark med program i Fana amfi. Med tanke på mat og drikke held vi fast på tradisjonen

med korgafest. Alle tek med ei korg med mat og drikke til seg og sine, pluss litt ekstra, så ein kan dele med andre, om nokon har gløymt seg.

Dei som tradisjonen tru har delteke med programinnslag under folkefesten på Hordamuseet blir med også i år. Så arrangementet vil gi gjenkjenning, samtidig som det blir fornya.

Hjarteleg vel møtt på olsokfest 29. juli frå Fana prosti og heile byen! ●

ILL: «OLAV DEN HELLIGES DØD» AV P.N. ARBO (1859)

985 år sidan Stiklestad-slaget

Olav den heilage falt på Stiklestad 29. juli 1030, og dermed skulle olsok vere 28. juli om kvelden (og natt til 29. juli).

Men olsok har etter kvart blitt brukt om sjølve Olavsdagen 29. juli. Dagen er markert med ei øks på primstaven.

Markeringa i Fana prosti byrjar i år med olsokmesse i Fana kyrkje onsdag 29. juli kl. 19.00 ved domprost h.v. Berit

Andersen og kapellan Maren Flotve Tischendorf. For øvrig deltar Messiaskoret og prosjektkor, Fanasolistar og Andrew Holdman, som er organist i Os.

Etter gudstenesta blir det korgafest i Fana kulturpark

med program i amfiet. Der som været skulle bli dårlig, vil korgafesten bli flytta til menighetssenteret. Der vil det bli kulturelle innslag, noko til ettertanke og quiz. Vi avsluttar det heile med å ynskje kvarandre velsigning. ●

Bli speidar-konfirmant!

I disse vårdagane med tenåringar i kvite kappar over alt, er det fint å vite at ein kan drive konfirmant-undervisning på ulike vis. KFUK-KFUM-speidarane har eit opplegg som kan passe dei som trivs med å vere ute.

TEKST: KIRKEAKTUEL.T.NO

Å vere speidar er mellom anna å ta vare på skaparverket og kvarandre. Ei sunn sjel i ein sunn lekam er noko både kyrkja og speidarane kan einast om.

Eit eige opplegg kan lastast ned frå nettsida www.ressursbanken.no/ressurser/konfirmantspeidinging. Her er mellom anna forslag til tretten samlingar, ei innføring i merkene og måla for samlingane. ●

SAMLING RUNDT LEIRBÅLET: Målsetjinga med konfirmantspeiding er å tilby ei god speidarramme rundt konfirmasjonstida.

FOTO: ØRJAN APELAND

Fredsuke

Merk av 20. – 27. september i kalenderen din. Da markeres årets kirkeuke for fred i Palestina og Israel.

«Kirkeuka for fred i Palestina og Israel» er en bønne- og solidaritetsuke for rettferdig fred, initiert av Kirkenes verdensråd. Målet er å gi et bidrag til å sikre fred, verdighet og like rettigheter for alle mennesker som lever i Palestina og Israel. Uka markeres av kirker og kirkelige organisasjoner i mange land rundt om i verden.

I 2008 oppfordret Kirkemøtet menighetene til å delta i den årlige solidaritetsuka. Hvert år blir det laget materiell som gjøres tilgjengelig for menighetene. Dette finner du på nettsiden www.kirkeukaforfred.no.

Kirkeuka for fred 2015 har tema «Muren». I materialet som utarbeides blir vi invitert til å høre palestinske og israelske fredsstemmer som forteller om hva mur og separasjon gjør med deres egne samfunn. ●

MUR: Israels omdiskuerte delemur.

FOTO: CREATIVE COMMONS/JUSTIN MCINTOSH

FANA KIRKE

Sommerkonserter i Middelalderkirken i Fana

Hver torsdag kl.12.00-12.45 fra 11/6 til 7/8.

*Tourist concerts in the middle age church in Fana
Thursday's 12.00-12.45 from June 11th to August 7th.*

PROGRAM: Orgel- og klavermusikk ved Kantorene

Solosang med et nasjonalt romantisk preg.

De fleste damesolistene stiller i bunad.

Torsdag 11/6 kl.12.00 Jan Røshol og Åshild Eriksen
Torsdag 18/6 kl.12.00 Ivar Mæland og Rikke Bergflødt
Torsdag 25/6 kl.12.00 Ivar Mæland og Ragnhild Sæle Bergflødt
Torsdag 2/7 kl.12.00 Ivar Mæland og Thea Berge
Torsdag 9/7 kl.12.00 Ivar Mæland og Cathrine Snipsøyr
Torsdag 16/7 kl.12.00 Jan Røshol og Marita Lervik
Torsdag 23/7 kl.12.00 Jan Røshol og Nina Martinsen
Torsdag 30/7 kl.12.00 Jan Røshol og Lin Gloppen
Torsdag 6/8 kl.12.00 Jan Røshol og Stian Økland

Etter konserten åpen kirke og salg av kaffe og kaker.

Solistene som medvirker er med i Fanasolistene som synger solo ved konserter og gudstjenester i Fana.

Med forbehold om programendringer.

Arr.: Fanasolistene og Ung Kirkesang
Med støtte fra Fana og Ytrebygda kulturkontor.

Vi tror på én Gud!

Vår kristne trosbekjennelse, vedtatt av kirkemøtet i Nikea i år 325, legger vekt på at det bare finnes én Gud.

AV ROLF ARMAND RASMUSSEN,
KAPELLAN I ÅSANE MENIGHET

Den nikenske bekjennelsen er fortsatt den mest utbredte og anerkjente av kristne trosbekjennelser. I den norske kirke brukes den først og fremst på høytidsdager, som den fremste bekjennelsen vår.

Tre religioner, tre bekjennelser

Som Bibel-lesere kjenner vi også til den jødiske trosbekjennelse. Den finner vi i 5. Mosebok 6.4, hvor Moses lærer folket: «Hør, Israel! Herren er vår Gud. Herren er én». Denne bekjennelsen blir jødene pålagt å bringe videre til sine barn; den skal gå i arv i jødefolket.

Islams trosbekjennelse lyder: «Det er ingen Gud uten Allah. Muhammed er Guds sendebud». Også denne skal formidles videre til nye generasjoner; helst skal far til det nye barnet straks hviske denne i øret, slik at den er det første det nye barnet hører.

Dette er tre bekjennelser som har én viktig ting felles: De avviser tro på flere guder. Det finnes bare én Gud. Det bekjenner godt over halvparten av menneskeheten. Vi tror på én Gud. Men betyr dette at det er den samme, ene Gud vi tror på? Logisk sett er det ingen nødvendighet. Det kan være tre helt ulike guder, selv om alle tre kalles «Gud».

Tempelet i Jerusalem

Disse tre religionene står i et innbyrdes historisk forhold. De hører sammen; har til dels samme røtter. Jødedommen kom først. Rundt år 1200 før Kristus kom tolv stammer inn i det som skulle bli Israel og slo seg ned der.

De hadde bak seg en flukt fra Egypt og

en ørkenferd som for alltid hadde smidd dem sammen. I det nye landet dannet de et forsvarsforbund og en felles gudsdyrkelse. De ville ikke overta de mange guddommer som alt var i landet.

Senere fikk folket en kort storhetstid under David og Salomo, og sistnevnte bygget et praktfullt tempel for den ene sanne Gud. Det var sentrum for jødisk gudsdyrkelse helt til Jerusalem med sitt tempel ble rasert av babylonerne i år 587 f.Kr. Dette ble en stor krise for jødisk tro, men de samlet seg rundt det å holde Mose-loven, og fikk til slutt både en viss frihet og tempelet tilbake.

Kristendom og jødedom

Kristendommen kom som den andre store monoteistiske (én-guds-troende) trosretning. Det er åpenbart at den sprang ut av jødedommen. Både Jesus og hans disipler var jøder. Det de prekte var ikke avskaffelsen, men fullbyrdelsen av jødedommen. Men dette vant ikke gjenklang hos alle jøder. Mange jøder, kanskje et flertall, tok avstand fra Jesu insistering på at forholdet til ham var avgjørende. Mens andre jøder, og et stigende antall av andre folk, mente at Jesus nettopp var oppfyllelsen av Guds løfter til israelfolket.

Vi får dermed et asymmetrisk forhold: Kristne tror at jødenes Gud er identisk med den Gud Jesus kalte «Far», mens jøder mener at kristne har et uriktig gudsbilde. At skilsmissem mellom de to trosretningene begynte med at kristne jøder ble kastet ut av synagogen, gjorde det ikke lettere, og heller ikke at jøder har lidd meget urett, forfølgelse og grusomheter fra et Europa som i århundrer kalte seg kristent. At jøder av den grunn kan hate korset som et forfølgernes symbol, er til å forstå.

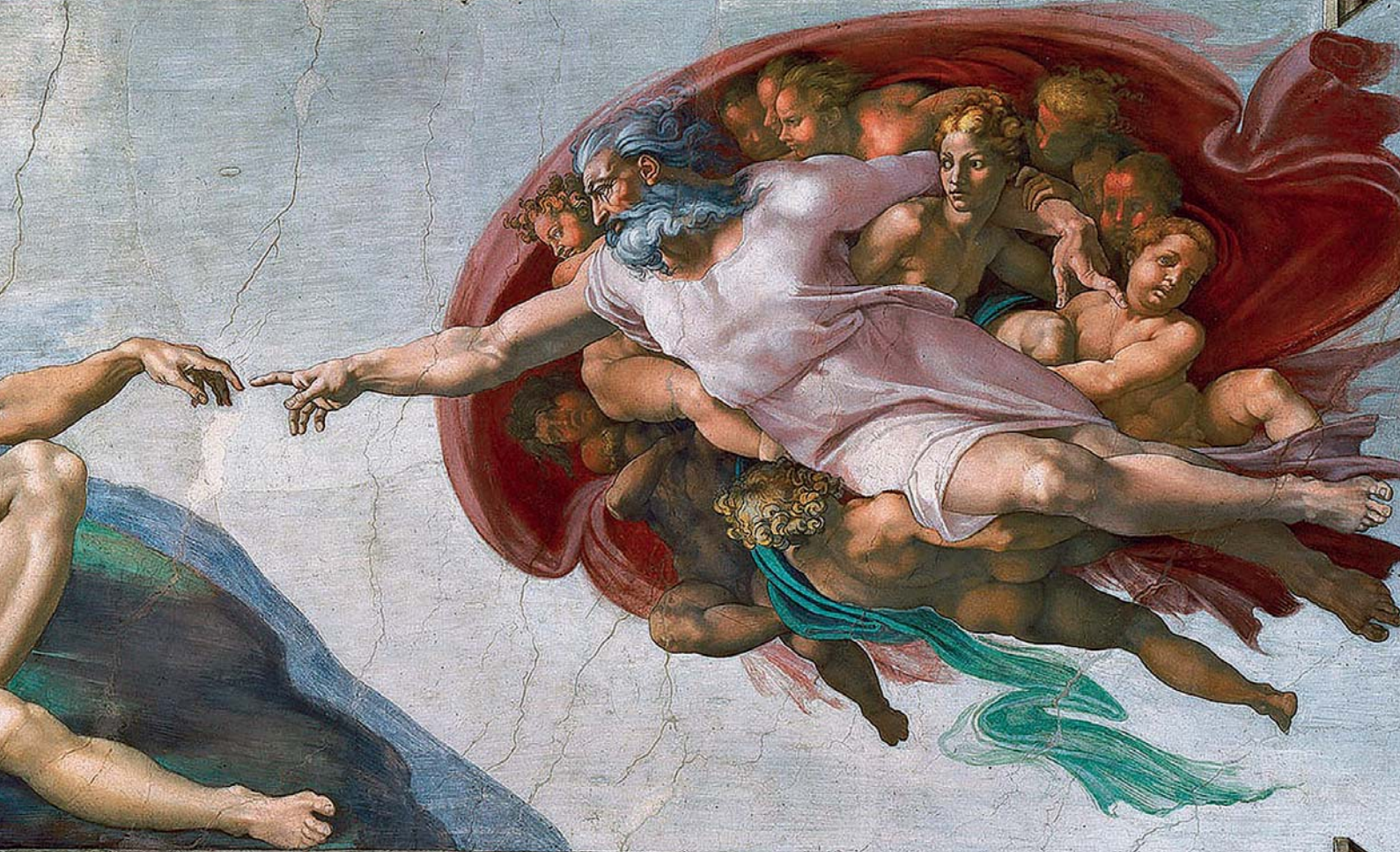

SKAPT I GUDS BILDE: «Skapelsen av Adam» er den mest kjente del av Michelangelos takutsmykning i Det sextinske kapell, utført på begynnelsen av 1500-tallet (sannsynligvis i 1511). Legg merke til at Gud og Adam har samme atletiske kroppstype, noe som nok er ment å peke mot skapelsesberetningen: «Gud sa: La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss!» (1. Mos. 1, 26).

Bokens folk

Islam kom som den siste monoteistiske religion vel seks hundre år senere. Det skjedde ikke ved Middelhavet, men lenger sørøst i Arabia. Muhammed vokste opp i et samfunn der det fantes både kristne grupper og jødiske stammer. I sine åpenbaringer er han først vennlig innstilt til dem begge, og kaller dem «Bokens folk». Han venter at de vil godta hans visjoner som Guds siste, endegyldige åpenbaringer, og bøye seg inn under dem. Da det ikke skjer, og han særlig fra enkelte jødiske stammer møter kraftig motstand, blir tonen en annen.

Overtalelse byttes ut med tvang; fra nå av skal sverdet prege utbredelsen av den nye religionen. Det er i én forstand en suksess. I løpet av hundre år blir en rekke land fra Spania til Sentral-Asia lagt inn under den nye troen. Men samtidig forandres islam til en totalitær makt som vil ha full kontroll over sine undergittes liv.

Jøder og kristne tolereres, så lenge de er villige til å være annenklassens innbyggere. Sosiale og økonomiske forhold lokker til å gå over til islam; men for den som ombestemmer seg, er det ingen bønn: frafall fra islam blir straffet med døden.

Guds endegyldige budbærer

Til tross for dette ble det i enkelte muslimske samfunn en tålig god sameksistens mellom de tre trosretningene. De kristne korstogene var både et grelt utslag av ren maktkamp mellom islam og kristenheten, men også en arena der de møttes på like fot med gjensidig ny innsikt om hverandre. Taperne var jødene, som ble massakrert både i Europa og i sitt eget hjemland.

Islam av i dag har beholdt Muhammeds holdning til de to eldre religionene: Det er den sanne Gud (Allah) som har åpenbart

seg gjennom jødene og de kristnes skrifter. men begge gruppene har avvist å anerkjenne ham som Guds endegyldige budbærer, og dermed avslørt seg som vantro. Der det er forskjeller mellom Koranen og Moseloven eller Det nye testamentet (NT), må det være Koranen som har rett, og de andre sies å ha forandret sine skrifter fra det opprinnelige.

Det er imidlertid ikke mulig for seriøse tekstforskere å påvise slike forandringer, hverken i Det gamle testamentet (GT) eller NT.

Respekt for andre troende

Hvordan forholder så jøder og kristne seg til dette? Er Allah den samme som den jødiske eller den kristne Gud? Det faller vanskelig å tro det. At de tre religioner sammen avviser flerguderi er ikke tilstrekkelig til å si at det er den samme Gud

som beskrives. Beskrivelsen av Allah i Koranen ligner ikke særlig på hvordan Gud beskrives i GT og NT. I stedet for Guds kjærlighetserklæringer til israelfolket, ja, til alle jordens folk, møter vi en gud som er mer opptatt av lydighet og straff enn av kjærlighet.

Jesus omtales med vennlighet, som en stor profet, men ikke som menneskenes Frelser, for ifølge Koranen døde han slett ikke på korset. Allah står fullstendig fritt til å bestemme alle ting, så selv ikke frelsen kan den mest trofaste muslim være sikker på. Både jøder og kristne er nødt til å fastslå: Islams Allah er ikke vår Gud.

Å felle en slik dom over andres tro er ikke det samme som å se ned på dem som tror slik. Det faller ikke vanskelig å finne alvorlig trosoverbevisning hos både jøder og muslimer. Men å respektere andre troende er noe annet enn å holde for sant det de tror på. ●

Lik kyrkja på Facebook

Rett før påske fekk Den norske kyrkja si eiga Facebook-side. Her får du nyhende, førehandvisning av videokampanjar og innblikk i kva medlemmar av Den norske kyrkja er opptekne av.

Finn sida på [facebook.com/dennorskekirke](https://www.facebook.com/dennorskekirke). Menighetsbladet oppfordrar alle til å like sida og spre det vidare til sine Facebook-vener. Her får du siste nytt om Den norske kyrkja aller først! ●

Dialog det står respekt av

Byens menigheter har et formelt samarbeid med seks misjonsorganisasjoner. Øystein Skauge, prost i Arna og Åsane, har stor sans for den minste av dem, Areopagos.

TEKST: TOR KRISTIANSEN
FOTO: ØYSTEIN SKAUGE

– Jeg har sett arbeidet på nært hold både i Hong Kong og Norge, og er fascinert av det jeg har sett. Ikke minst har organisasjonen vist stor respekt for en annen religion, buddhismen, og praktisert dialog på en forbilledlig måte. Jeg tror det er viktig i alle våre sammenhenger å møte andre mennesker med respekt, sier Øystein Skauge.

Respekt

Fem-seks ganger har han vært i Kina og Hong Kong og besøkt misjonens senter der, Tao Fong Shan. Nå planlegger han en tur til Asia i 2016 for at flere fra menighetene i Bjørgvin kan få besøke Hong Kong og Kina og oppleve arbeidet på nært hold. Kirken på Tao Fong Shan er bygget som et buddhistisk tempel.

Det er ikke stort, og har bare plass til 40-50 mennesker. Her blir det kristne budskapet forkynt tydelig og klart med en luthersk forankring, og dørene er åpne for kineserne. Senteret driver ikke minst kurs for kinesiske prester.

– Det er ekstrem mangel på prester i Kina, og de få som er der, blir lett utslitt. Derfor har faglig og menneskelig påfyll i Hong Kong stor betydning, sier Øystein.

Stillhet og meditasjon

– Hva kan vi lære av buddhistene?

– De har en ekstraordinær vennlighet og er noen av de mest strålende mennesker jeg har møtt. De tar imot oss kristne på en flott måte og har mye å lære oss. Våre religioner er ulike og skal ikke blandes. Likevel skal den møtes med respekt, sier Øystein Skauge.

Det er noe med stillhet, meditasjon og vandringer i naturen som har beriket ham. I vår rastløse verden tror han vi har noe å lære ved å praktisere retreat. Men han mener at det går godt an å hente seg inn uten å sitte i lotusstilling.

SÆRPREG: Kirken på Tao Fong Shan er bygget som et buddhistisk tempel.

Samarbeid

Samarbeid Menighet og Misjon ble etablert i 1993, og er et samarbeid mellom Den norske kirke og misjonsorganisasjonene Areopagos, Den Norske Israelsmisjon, Det Norske Misjonsselskap, Himalpartner (tidligere Tibetmisjonen), Misjonsalliansen og Normisjon. Formålet er å styrke misjonsengasjementet i Den norske kirkes menigheter og arbeide for at misjon blir en integrert del av menighetens tro og liv.

Areopagos het frem til år 2000 Den nordisk kristne buddhistmisjon, eller «Buddhistmisjonen» på folkemunne. Navneskiftet kom som et resultat av at det gamle navnet ikke lenger fungerte.

Ble fascinert

Grunnleggeren Karl Ludvig Reichelt har hele tiden vært et forbilde. Han var student ved Misjonsskolen i Stavanger, og ble i 1903 sendt til Kina som misjonsprest for Det Norske Misjonsselskap.

Her møtte han buddhismen. Buddhistmunkenes visdom og åndelige praksis fa-

VED ALTERET: Lokket på døpefonten er formet som en buddhistisk pagode, men med kors på toppen. Midt på alteret (nede) ser vi hvordan det vokser et kors opp fra hovedsymbolet for buddhismen, lotusblomsten.

scinerte Reichelt. På mange måter var han preget av sin pietistiske oppvekst hele livet. Men møtet med Asias kulturer og med naturen utvidet og fordypet hans tro.

Her i Bergen har Areopagos støttet arbeidet til Domkirken menighets prest Hildegunn Isaksen. Hun har samarbeidet med representanter for andre religioner og selv invitert til stillhet og meditasjon i samlinger med Taize-preg. ●

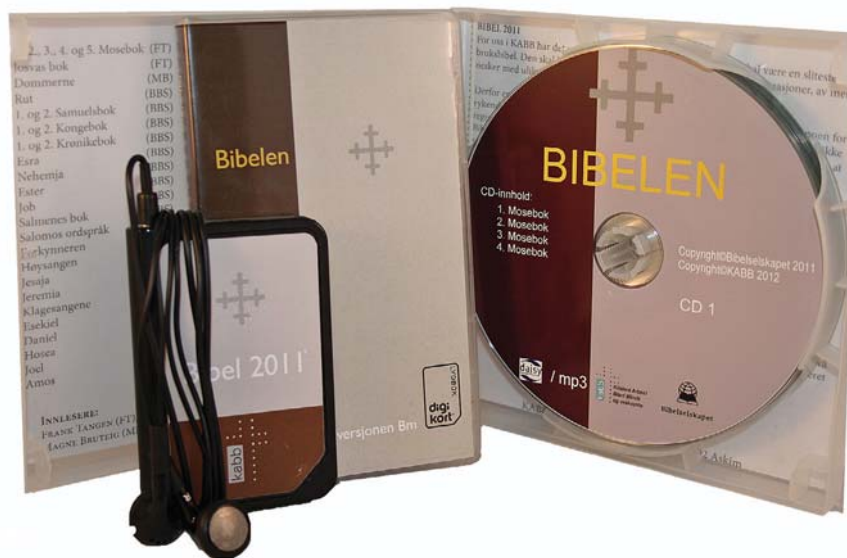
Gratis lyd- bibliotek

Blant KABBs (Kristent arbeid blant blinde og svaksynte) mange gode tilbud, finnes lydbibliotek-tjenesten.

Lydbiblioteket ble opprettet allerede på 1960-tallet, og har fått lest inn store deler av den kristne litteraturen i Norge.

I dag inneholder lydbiblioteket nærmere 2.000 titler i ulike sjangre: Barnebøker, ungdomsbøker, skjønnlitterære bøker, biografier, historiske romaner, misjonslitteratur, lyrikk, teologi, lydbibler for barn og unge og oppbyggelige bøker. Alle som av en eller annen grunn ikke kan lese en ordinær bok, kan låne bøker hos KABB. Utlåntjenesten er gratis. Alle får lydbøkene sendt hjem med posten.

Send en epost, ta en telefon eller skriv et brev til KABB, så ordner de resten. Alle lydbøkene er produsert som Daisy, som er

LÅN EN LYDBOK: Lydbiblioteket har fått lest inn store deler av den kristne litteraturen i Norge.

en internasjonal standard for produksjon av lydbøker. For å få en god leseopplevelse av lydbøkene, er det best å benytte en Daisy-spiller som avspiller. Det er mange som har krav på å få en slik spiller fra hjelpemiddelsentralen.

Det går også an å laste ned software til en Daisy-spiller) fra internett. På den måten kan man lytte til bøkene via en

datamaskin. Eller man kan benytte en mp3-spiller. Det er også mulig å kjøpe en Daisy-spiller direkte fra en forhandler. ●

*Kontakt KABB:
Adresse KABB, PB 333,
1802 Askim
epost: kabb@kabb.no
tlf: 69816981*

Salmebok med punktskrift

Salmeboka har salmer på bokmål og nynorsk, tre samiske språk, kvensk, engelsk, svensk og finsk. Omsider er den nå på et enda et språk: Punktskrift for blinde og svaksynte.

Helt siden Norsk salmebok 2013 ble lansert, og ikke minst etter Salmeboka minutt for minutt på NRK TV, har det vært stor etterspørsel etter å få salmeboka tilrettelagt i punktskrift.

Kapitlene med salmer til de kristne høytidene er første bind ut i serien Norsk salmebok 2013 i punktskrift.

Etter hvert vil også de øvrige kapitlene komme ut i egne, tykke, lesbare verk for blinde og svaksynte som behersker punktskrift.

Norsk lyd- og blindeskriftsbibliotek har hatt oppgaven med å tilrettelegge punktskriftutgaven, som samlet sett blir en stor bok. Utlånsversjonen til privatpersoner blir trykt opp i mellom 60 og 70 vanlige punktskriftshefter, delt opp etter de ulike temaene i salmeboka. Over halve salmeboka er ferdig, og det er for ek-

SALMER I PUNKTSKRIFT: Føl teksten med fingertuppene, og syng med!

FOTO: NORSK LYD- OG BLINDESKRIFTBIBLIOTEK

sempel mulig å låne heftet med pinsesalmene. Det skal også utvikles en egen utgave for menigheter som ønsker å ha salmeboka tilgjengelig for sine besøkende. ●

Fri inngang for ledsager

Noen må av ulike grunner ha med ledsager når de deltar på arrangementer. Da er det viktig og riktig at ledsageren slipper inn uten billett.

En person med funksjonsnedsettelse, som har behov for assistanse for å kunne gå på et offentlig arrangement, kan søke sin kommune om å få ledsagerbevis. Ordningen er ikke lovpålagt, men tilbys i dag i nesten alle landets kommuner.

Et ledsagerbevis gir den funksjonshemmede anledning til å ta med seg en ledsager uten ekstra kostnader på blant annet offentlige kultur- og fritidsarrangement der ordningen aksepteres. Den funksjonshemmede må selv betale gjeldende inngangspris.

Det anbefales at alle menigheter ved kulturarrangement i kirken aksepterer ledsagerbevis når man selv står som ansvarlig arrangør og at man krever dette av ekstern aktør ved utleie. ●

Tid for andre? Tid som kan forandre? Kirkens SOS i Bergen trenger nye frivillige medarbeidere til vår døgnåpne krisetjeneste på telefon og nett! Inntakskurs starter 28. september.

Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig og samtidig oppleve personlig utvikling? Som frivillig kan du velge mellom å lytte til mennesker på telefon eller chatte med dem på internett. Du får full opplæring og oppfølging underveis, og vi kan tilby et utviklende personlig og sosialt fellesskap. Tjenesten er velordnet og forutsigbar, og kan fint tilpasses jobb, studier eller pensjonisttilværelse.

Mer info: 55 32 58 45/941 83 654 eller se www.kirkens-sos.no/bjorgvin
Kirkens SOS er Norges største og eldste krisetjeneste på telefon og internett.

 Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

Mellom hvert menighetsblad... følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Storetveit menighet

Storetveit kirke

Kirkeveien 27, 5072 Bergen
telefon55 30 81 11
storetveit.menighet@bergen.kirken.no
Kontoret er ikke betjent alle dager

Sogneprest Bjarte Holme

telefon 55 30 81 12
mobil 979 59 143
bjarte.holme@bergen.kirken.no

Sogneprest Gunn Kongsvik

telefon 55 30 81 03
gunn.kongsvik@bergen.kirken.no

Kapellan Gunn Frøydis Unneland

telefon 55 30 81 06
gunn.f.unneland@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder (p.t vakant)

telefon 55 30 81 11

Kateket Bodil Dyrøy Bredholt

telefon 55 30 81 18
bodil.bredholt@bergen.kirken.no

Organist Ruth Bakke Haug

tirsdag - fredag kl 13.00 -16.00
telefon 45 85 17 50
e-post: rubhaug@gmail.com

Kirketjener (p.t vakant)

telefon 55 30 81 11

Frivillighetskoordinator Kari Bakke

telefon 55 30 81 15
kari.bakke@bergen.kirken.no

Soknediakon (p.t vakant)

telefon 55 30 81 11

Helgekirketjener Per-Atle Holsen

telefon 55 28 17 10

Storetveit menighetsråd

Leder: Agnethe Mohn
Telefon 948 59 503
e-post agmohn@gmail.com

Kjøring

Guri Westfal-Larsen 995 66 017

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro.
Kontakt: Bjarte Holme ... 55 30 81 12

Storetveit menighetsbarnehage

Kirkeveien 27
telefon 55 28 24 28

Kontaktklubben

Møtes hver 2. tors i men. huset.
telefon 55 30 81 11

1. Fjøsanger NSF

Njål Farestveit 55 10 51 13/997 15 116

Diakoniutvalget

telefon 55 30 81 17
Bankgiro 9524.05.03493

Aktiv Fritid for pensjonister

Annenhver tirsdag kl. 11.30-13.30
telefon 55 30 81 17

Storetveit Barnegospel

Øvelse nå hver mandag kl. 18-19 i

men.huset. Maria Paulen, 962 03 438
maria.paulsen22@gmail.com

Klubben

Thomas Jebsen, 930 63 566
thomas.vallestad.jebsen@gmail.com

AGAPE Gospelkor

Øver tirsdag i kirken kl.19-20.30
Kontakt: Gjertrud Coutinho
Nettside:www.agapegospel.no

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller å bli
besøker. Sorggruppe ved skilsmisse/
dødsfall.
telefon 55 30 81 11

Givertjenesten:

Bankgiro 9524.05.03493

Bestilling av dåp, vielser, gravferd:

Kontakt kirketorget
telefon 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Vi takker og ber

UKE 24: Vi takker for misjonens arbeid i inn og utland. Vi ber for Mali - at rettferdighet og fred må bli virkelighet i den spente situasjonen. Vi ber for vårt misjonsprosjekt i Mali - for bibeloversettelsesarbeidet til kassonké og for dem som leder arbeidet.

UKE 25: Vi takker for skolene våre og for alt arbeid som gjøres til beste for våre barns framtid. Vi ber for skolene og deres siste skoledager før ferien. Vi ber for lærere, for elever og foreldre. Vi ber for Ungdomsklubben sin fottur og for breturen til lederkurset.

UKE 26: Vi takker og ber for alle medarbeidere som er villige til å yte av sin tid til arbeid for andre også gjennom sommeren. Vi takker for ferie og mulighet til å hente nye krefter i gode feriedager. Vi ber for alle som blir alene mens deres nærmeste er på ferie. Vi ber for dem som føler seg enomme.

UKE 27: Vi takker for dem som er på arbeid i våre pleie- og sykehjem i sommer. Vi ber om at beboerne må kjenne seg trygge og få den omsorgen og pleien de trenger.

UKE 28. Vi ber for dem som ferdes i trafikken på land og sjø. Bevar dem fra ulykker og la dem komme trygt frem.

UKE 29: Vi takker for vårt menighetsråd og det arbeidet de gjør, og ber om at vår menighet må oppleves som et levende og inkluderende fellesskap som speiler Guds kjærlighet.

UKE 30: Vi takker for sommeren, for alt som spirer og gror. Vi ber om at vår jord må bære mat nok til alle. Vi ber for dem som lider av sykdom. Vi ber for dem som sørger, og vi ber for dem som sliter.

UKE 31: Vi takker for vår kirke og for vår kristne tro. Vi ber om at den kristne tro fortsatt må være levende i vårt samfunn.

UKE 32: Vi takker for menneskeverd og menneskerettigheter. Vi ber om at menneskeverdet må holdes høyt i ære og at menneskerettighetene må bli respektert i vårt samfunn. Vi ber om at ingen må føle seg krenket av andre.

UKE 33: Vi takker for våre familier. Vi ber for våre familier og for dem som har stiftet familie. Vi ber for alle som er blitt foreldre.

UKE 34: Vi takker for skoler, barnehager og aktiviteter som nå kommer i gang igjen. Vi ber for skoler, søndagsskoler, barnekor, speidere og alle andre aktiviteter for unge og eldre som starter nytt arbeidsår.

UKE 35: Vi takker for nye og «gamle» medarbeidere i menigheten og for de ansatte Vi ber for medarbeiderne, for planlegging og arbeid i de ulike gruppene. Vi ber om visdom til å sette på de riktige tiltak, slik at menighetens visjon om å være et levende og inkluderende fellesskap som speiler Guds kjærlighet, mer og mer kan realiseres Vi ber for utviklingsprosjektet Nyenga i Uganda som vår menighet vil være med å støtte.

UKE 36: Vi takker for alt barne- og ungdomsarbeid som nå har startet på et nytt semester. Vi takker for ledere og deltakere. Vi takker for arbeidet som blir gjort for å styrke dåpsopplæringen i menigheten Vi ber for alt arbeidet som nå gjøres for å forberede og iverksette dette arbeidet slik at vårt barne- og ungdomsarbeid får gjøre våre barn og ungdommer bedre kjent med Kristus, og at de får tilhørighet til og i menigheten

UKE 37: Vi takker for landet vi får bo i. Vi takker for demokratiet vi har både i samfunn og kirke. Vi ber for menighetsråds- og bispedømmeradsvalget - at oppslutningen om valget må bli mye større enn ved sist valg. Vi ber for kommunevalget, og for at alle som kan stemme, bruker sin stemme. Vi ber om at vårt demokrati stadig må styrkes og utvikles. ●

Denne plassen
kan bli din!
Kontakt: kje-wi@online.no

GRØNNESTØLSTUNET - festlokale til leie!

- God plass til 32 personer • Dekketøy til kaffe, smørbrød og middag
- Tilgjengelig for rullestol • God parkering • Bilder av lokalet sendes på e-post

Kontakt: 459 54 208 - post@fredlundveien.no

Bjergvin

BEGRAVELSESBYRÅ

Eilif Andersen
DØGNVAKT: 55 20 23 00
Natlandsveien 8, Landås

Haveland Markise AS
MARKISER • PERSIENNER • INTERIOR
ALT I SOLAVSKJERMING

www.havelandmarkise.no

Tlf **55 59 08 19**

ODFJELL

N-5826 Bergen

BERGEN FYSIOTERAPIKLINIKK
FYSIOTERAPIVAKTEN

Fysioterapeut Åse Birkhaug

Valkendorfsgt. 9 (Berstadiuset), 5012 Bergen
Tlf. 55 56 08 20 - 906 97 379
firmapost@fysioterapivakten.no

www.fysioterapivakten.no

mester hagen Hageland

Juvik / Askøy

5300 Kleppstø
Tlf. 56152929
askoy@mesterhagen.no

Fantoft Hagesenter

5072 Bergen
Tlf. 55918030
fantoft@mesterhagen.no

BERGERSEN FLIS

GÅRDEN SENTER

Storetveitveien 81

Tlf: 55 28 01 00

www.bergersenflis.no

TINE Meieriet Vest

REMA 1000

bare lave priser

WERGELAND

Fageråsveien 2 - tlf. 55 36 01 25

Denne plassen
kan bli din!
Kontakt: kje-wi@online.no

BARA

EIENDOM

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

B. Fondenes A/S

Aut. Rørleggerfirma

Fantoftneset 1, 5072 Bergen
P.B 35 Fantoft, 5899 Bergen

telefon: 55 31 18 00
telefaks: 55 31 18 01
mobil: 951 20 640

Høytykk-/stake-/TV-bil

ÅGE J.

Monsen A/S
AUT. EL. INSTALLATØR

**Vi utfører alt innen
rehabilitering og
nymontering av
elektriske anlegg**

Edv. Griegsvei 3b
5059 Bergen

Tlf: 55 29 39 40/42
Mobil: 932 16 491 / 474 59 926

WESTFAL-LARSEN & CO. A/S

SHIPOWNERS

ELEKTRIKEREN PÅ MINDE

Data Elektriske

REGISTRERT EL-INSTALLATØR - ANNO 1957

Storetveitveien 20 - 5067 Bergen - Tlf. 55 36 14 30 - Fax 55 36 14 35 - Vaktlf. 916 61 430

LEVERANSER MED **STØRST MULIG** NYTTEVERDI

Hjertelig takk

Når noen slutter i tjenesten hører det med å si takk. I Storetveit menighet opplever vi nå at flere av våre ansatte slutter. Gjennom Hverdag og Helg vil vi rette en hjertelig takk til tre gode medarbeidere.

TEKST: BJARTE HOLME

REIDUN LAASTAD DYVIK slutter som diakon for å gå over i pensjonistenes rekker. I to omganger har hun vært diakon i Bønes og Storetveit. Med engasjement og tjenesteevne og vilje har hun utført sin tjeneste.

Særlig skal nevnes hennes besøkstjeneste. Hun har ikke bare vært på kontoret og administrert. Hun var vært ute for å møte mennesker i omsorgens tjeneste. Ikke få besøk har hun gjort til mennesker i ulike livssituasjoner. Hun vil bli savnet av mange.

Nevnes skal også hennes engasjement for Kontaktklubben. Den har i hennes tid fått økt oppslutning takket være hennes kontakt med de ulike bokollektivene og oppfølgingen av dem. Det har vært til glede og inspirasjon.

Reidun er en som er i stadig aktivitet – stadig på farten i omsorgens tjeneste. Derfor tror vi ikke at hun som pensjonist, legger inn årene. Ryktene forteller at hun søker ut igjen i tjeneste for sjømannskirken som etterspør pensjonister som kan gjøre tjeneste på deres stasjoner. Ryktet forteller at det blir Gran Canaria i første omgang.

Reidun, hjertelig takk for din tjeneste i Storetveit menighet, og Guds velsignelse over pensjonisttiden, og tjenesten du videre nå skal gjøre. ●

GEIR MØLLER slutter som kirketjener for å bli frivillighetskoordinator i Loddefjord. I tillegg fortsetter han som verneombud for kirkelig tilsatte og som landsleder for fagorganisasjonen Delta. I vel fem år har han vært kirketjener i Storetveit.

Du vil bli savnet av flere grunner. Nevnes her skal dine datakunnskaper og din fotointeresse som menigheten avgjort har hatt glede av. Du har fått menigheten på face book, du har sørget for å holde hjemmesiden oppdatert og du har sørget for mange bilder til Hverdag og Helg. Og så skal vi heller ikke glemme sangen din. Den har vært med å bære salmesangen i Storetveit kirke både under gudstjenestene og i de kirkelige handlingene i glede og i sorg.

Takk, Geir, for det du har gitt oss gjennom din tjeneste, og Guds velsignelse over tjenesten du videre skal gjøre der du kommer. ●

BODIL ERDAL har gjennom det halvåret hun har vært vikar som administrasjonsleder hos oss vist et engasjement og en handlekraft som fyller oss med beundring. For oppgavene er mange og forskjellige. Men hun har løst dem på en veldig flott måte. Et uttrykk hun brukte flittig, er dette: Det går fint. Og så vips var det gjort det hun skulle gjøre.

Ja, det har gått fint med henne i administrasjonslederstillingen. Det merkes at hun har sluttet.

Hjertelig takk, Bodil! På mailene du sendte oss, stod der alltid på slutten: Fred og alt godt. Det vil vi ønske deg for de oppgavene du nå har gått inn i Oslo, og for alt du videre skal foreta deg med mer utdannelse og mulighetene det åpner for. ●

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Menighetskalender

dåp

Vilja Eikeland Dypvik
Eva Dahl-Michelsn
Henrik fasting By
Hermine Wilhelmine Gran
Oska Hope Bjørnstad
Oliver Tverberg
Theo Vågen Hopsdal
Cedric Ofte Soule
Nora Hafstad Holsen
Ella Sophia Falch George
Philip Steiner Røssevold
Kristian storlid Stavens
Eline Grimseid Lilleheil
Hilda Flåm Emanuelsen
Jenny Mathilde Brønmo
Nikolai Wiers Mikkelsen
Fabian Verlo
Per Wilhelm Lønning
Emma Cathrin Sæther
Vasstrand

vielser

Else Marie Hansen og
Endre Angeltveit
Silje Therese Maubach og
Torbjørn Alvær
Kristine Kolden og
Trygve Lande
Marte Emilie Døskeland og
Anders Martin Hansen
Inger Marie Waage og
Olav Tenstad
Reidun Kleppe og
Torkel Thowsen
Jana Mareike Stoss og
Sven-Ove Rostrup

begravelser

Alf Rongved
Egil Hammer
Wenche Grieg
Nilla Dale
Ole Martin Lyngbø
Eli Karin Pedersen
Ruth Fondenes
Margot Mathilde Normann
Grethe Elin Isaksen
Lillian Uchermann
Borgny Stenestø
Einar Dale
Tor Albert Andersen
Sigrun Slinde Mathiesen
David Atle Ludvigsen
Esther Marie Haldorsen

gudstjenester

Storetveit menighet

3. søndag i treenighetstiden – søndag 14. juni kl. 11.
Høymesse v/Holme. Dåp, nattverd. Joh 1,35-51.

4. søndag i treenighetstiden – søndag 21. juni kl. 11.
Høymesse v/Holme. Dåp, nattverd. Matt 16, 24-27.

Aposteldagen – søndag 5. juli kl. 11.
Høymesse v/Holme. Dåp. Matt 16,13-20

8. søndag i treenighetstiden – søndag 19. juli kl. 11.
Høymesse v/Unneland. Dåp. Mark 12,37b-44.

10. søndag i treenighetstiden – søndag 2. august kl. 11.
Høymesse v/Kongsvik. Dåp. Matt 18,21-35.

12. søndag i treenighetstiden – søndag 16. august kl. 11.
Høymesse v/Kongsvik. Dåp. Luk 8, 1-3.

Vingårdssøn. – 30. aug. kl. 11.
Høym. v/Holme. Dåp. 1 Kor 3, 4-11.

15. søndag i treenighetstiden – søndag 6. september kl. 11.
Gudstjeneste v/Kongsvik. Presentasjon av klubb-konfirm. Luk 10,38-42.

16. søndag i treenighetstiden – søndag 13. september kl. 11.
Gudstj. Dåp. Matt 5,10-12.

Bønens menighet

3. søndag i treenighetstiden – søndag 14. juni kl. 11.
Gudstjeneste v/Kongsvik. Dåp, nattverd, søndagsskole. Joh 1,35-51.

5. søndag i treenighetstiden – søndag 28. juni kl. 11.
Gudstjeneste v/Unneland. Dåp. Matt 7,21-29.

7. søndag i treenighetstiden – søndag 12. juli kl. 11.
Gudstjeneste v/Holme. Dåp. Luk 19, 1-10.

God sommer!

9. søndag i treenighetstiden – søndag 26. juli kl. 11.
Gudstjeneste v/Unneland. Dåp. Joh 8,2-11.

11. søndag i treenighetstiden – søndag 9. august kl. 11.
Gudstjeneste v/Johnsen. Dåp. Mark 2,23-28

13. søndag i treenighetstiden – søndag 23. august kl. 11.
Familiiegudstjeneste v/Holme. Dåp. Luk 12,41-48.

Vingårdssøn. – 30. aug. kl. 11.
Gudstjeneste v/Kongsvik. Dåp. 1 Kor 3,4-11.

15. søndag i treenighetstiden – søndag 6. september kl. 11.
Gudstj. Dåp. Luk 10,38-42.

16. søndag i treenighetstiden – søndag 13. september kl. 11.
Gudstjeneste v/Holme. Matt 5,10-12.

Kirkeskyss, Bønens

Trenger du skyss til gudstjeneste? Ta selv kontakt med sjåføren og bli med på gudstjeneste!

- 14. juni: Kirkebø, tlf. 479 14 010
- 21. august: Risa, tlf. 91717655
- 13. september: Håskjold, tlf. 956 83 289
- 4. oktober: Berg, tlf. 932 26 288
- 1. november: Berentsen, tlf. 55 12 23 32
- 29. november: Sandgrin, tlf. 483 55 427
- 20. desember: Kirkebø, tlf. 479 14 010

kultur

Storetveit menighet

- Kveldstoner i Åpen kirke,
- 10. juni kl. 19
 - 17. juni kl. 19 (sesongavsl.)
 - 26. august kl. 19
 - 2. september kl. 19
 - 9. september kl. 19

Bønens menighet

Tirsdagskonserten første tirsdag i måneden kl. 21. Carsten Dyngeland med musikalske venner. Se **bonesmenighet.no** og oppslag for høstens program.

facebook

Storetveit menighet er på Facebook! Søk oss opp og bli en «liker». Skriv «Storetveit menighet» i søkefeltet og få informasjon fra din menighet!